

Vláda porazila seniory. Ostrá slova senátorky Hamplové

- CZ24 News | 28. ledna 2024

ČESKO: Prohráli senioři a správný legislativní proces. Vyhráli ministři, kteří se přiznali raději k vlastní neschopnosti, než by přiznali účel. To jsou slova senátorky Jany Zwyrtkové Hamplové v reakci na rozhodnutí Ústavního soudu.

„Prohráli senioři a správný legislativní proces. Vyhráli ministři, kteří se přiznali raději k vlastní neschopnosti, než by přiznali účel.

Kdybych byla ústavní soudkyní, byla bych názorově na straně těchto tří nesouhlasících soudců. Článek a nesouhlasné vyjádření trojice soudců je v prvním komentáři. Co řekli? Vláda mohla zákon změnit, ale neměla takto zneužít stavu legislativní nouze jen proto, aby politicky v čase taktizovala, a proces přijetí zákona pak „znásilňovala.“ Což se tu stalo.

Ministři ve svých výpovědích raději předvedli pracovní neschopnost, tedy že nesledovali včas jasné údaje od banky, než by přiznali, že nechtěli přiznat kroky proti důchodcům před prezidentskými volbami.

Ústavní soud patrně postavil rozhodnutí na tom (zatím improvizuji, rozhodnutí musím teprve pročíst), že přednost má svědectví o způsobu práce neschopných ministrů než realita – byly zde totiž jasné údaje bank, které tito ministři měli znát a jednat včas, tedy fakticky zde nebyla žádná legislativní nouze. Tedy tuto neschopnost ministrů soud pokrýl, patrně v tom smyslu, že na tuto neschopnost mají právo. Já si to nemyslím. Ministři ale patrně přiznáním této své vlastní neschopnosti (ať byla jakkoli účelová) dosáhli pokrytí protizákonného schvalovacího procesu.

Je mi líto seniorů a práva. Ministry za to, co vymysleli a co u soudu předvedli, pohrdám. Je smutné rozdávat cizím, a brát svým, navíc seniorům,” napsala v první reakci na rozhodnutí Ústavního soudu senátorka Hamplová.

Z něčeho ale přeci jen senátorka radost měla. Senát totiž nepřijal Úmluvu Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí. Pro tak zvanou Istanbulskou úmluvu hlasovalo 34 senátorů ze 71 přítomných, proti bylo 28 a 9 se zdrželo. A z toho vyplývá, že vzhledem k tomu, že ratifikaci musejí potvrdit obě komory parlamentu, tak „Istanbulská úmluva“ v Česku končí. Nálady v naší společnosti popsala trefně Deník TO, který, napsal, že „na ose rozdělené společnosti: progresivisté-konzervativci, se tentokráte senát, sice jen o dva hlasy, ale přesto postavil na stranu konzervativní“. A radost neskrývala ani senátorka Hamplová.

„Ohlédnutí tři roky zpět. To mne ještě ani ve snu nenapadlo, že se kdy rozhodnu kandidovat do Senátu. Nebyl dokonce ještě ani žádný válečný konflikt. A v unii už tehdy to vážně skřípalo. Je obrovskou výhodou, když nemusíte měnit názory. Až se divím, jak jsem se stejně vyjadřovala nejen k úmluvě, byť to bylo jen v rovině práva, ale k byrokracii unie, k Věře Jourové, k Maďarsku, a že máme více zkušeností než západ... protože už jsme prošli socialismem. Tak ať nás nepoučují a hlídají radši vnější hranice před migranty,” napsala senátorka na svém facebooku... a o něco později se k tématu vrátila a své pocity poodkryla více.

„Zamyšlení... tak si představuji jednání Senátu. Diskuze k jádru věci. Hlasování o Istanbulské úmluvě vzbudilo mnoho pozornosti. Patrně se k němu ještě s odstupem dnů vrátím, ale zažila jsem tu po roce

pár poprvé...

Poprvé tu byla náročná, ale tím také vysoce hodnotná a věcná diskuze “až na dřeň” napříč politickým spektrem. Poprvé jsme s řadou kolegů komunikovali zcela bez problémů a bez ohledu na cokoli – šlo nám o věc.

A s úsměvem – poprvé jsem viděla pana předsedu Vystrčila tak trochu dost v emocích u mikrofonu. To patrně když pochopil, že senátoři a senátorky hodlají opravdu hlasovat výhradně podle svého vlastního přesvědčení bez ohledu na politické kluby, a to z důvodů, které zcela jasně a srozumitelně ve svých vystoupeních formulovali. A dali tomu mnozí opravdu mnoho. Tedy jim bylo docela těžké oponovat.

A já dodávám svůj osobní pohled – kdyby takto otevřeně probíhala diskuze (a pak hlasování) o vážných tématech doby vždy, stal by se senát vysoce respektovanou a důvěryhodnou horní komorou Parlamentu, jejíž konečný názor by měl pro občany velkou vypovídající hodnotu. Být senátorem/senátorkou by se tak rázem ocitlo na špičce v důvěryhodnosti politických funkcí, a volání po zrušení senátu by patrně postupně utichla.

A konečně – senátorům by se, ač by měli samozřejmě často odlišné názory, také jednalo lépe. Protože by to zkrátka byla “jiná liga.” Plná podobných skvělých vystoupení a vnitřní svobody. Zkrátka takto si představuji jednání Senátu, hlavně u vážných témat. Podotýkám, že podmínkou musí být slušnost diskuse. A ta je v senátu naštěstí pravidlem, takže tak proběhla i o Úmluvě – celých sedm hodin. Přeji vám klidný, blížící se víkend,” doplnila o později na svém veřejném facebookovém profilu senátorka Jana Zwyrtek Hamplová.

ZDROJ: PZ/FB Jana Zwyrtek Hamplová